

சித்திரமடம்

தமிழகச் சுவரேனியங்கள் குறித்த கட்டுரைகள்

பதிப்பாசிரியர்
பாரதிபுத்திரன்

ஓவியக் கலைச்சொற்கள்

கே.பி.உமாபதி

உலகிற் தோன்றிய பழம்பெரும் நாகரிகங்கள் பலவும் தம் உள்ளுணர்வை, அடர்ந்த சிந்தனைகளை, தத்துவப் பரிமாணங்களைத் தங்களின் கலைப்படைப்புகளிலே பத்திரப்படுத்தி வந்துள்ளன. பாரத நாட்டின்கண் கலை மட்டுமே அப்பண் பாடுகளை அறிந்துணர்வதற்கான திறவுகோலாக இருக்கக் காண்கிறோம். கலை, சமூகத்திலிருந்து தனித்திராமல் இணைந்தும் இணக்கமாகவும் இருந்ததே இதன் அடிப்படைக் காரணியாகும் எனக் கருதலாம்.

வேதகாலம் தொடங்கி, சங்க காலம் உள்ளடக்கி, குப்தர், பல்லவர், சோழர், ஓய்சாளர், பாண்டியர் காலமென ஏறத்தாழ கி.பி.17ஆம் நூற்றாண்டுவரை ஓங்கிச் செழித்தும், வாழ்ந்தும் தேய்ந்துமான வரலாற்றுப் பதிவை பாரத நாட்டுக் கலையில் காண்கின்றோம். சங்க நூற்களால் முதுநூல்¹, அருமறை², எழுதாகக் கற்பு³ எனப் போற்றிப் புகழப்படும் வேதங்களில் அழகியற் கருத்துக்களும், அதன் வெளிப்பாடான கட்டட, சிற்ப, ஓவிய, இசை மற்றும் நாட்டியக் கலைகளின் கூறுகளையும் உறுதியாகக் காண்கின்றோம்.

வேதங்களில் முதன்மை நூலான 'ரிக்' வேதத்தில் அழகையும், உருவ அமைப்பையும் குறித்திட 'வபுஸ்' 'சித்ர' 'ரூப' 'ரன்வ' என்ற சொற்களே பலமுறை பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. இச்சொற்களே கட்டட, சிற்ப மற்றும் ஓவியக் கலைகள்

பற்றிச் சிறப்பாகப் பேசும் சிற்ப சாத்திரங்களில் சுவடு மாறாமல் பின்பற்றப்பட்டுள்ளதைக் காண்கிறோம்.

வபுஸ்⁴ என்ற சொல் 'அழகு' 'வியப்பு' மற்றும் 'ஒளி பொருந்தியது' என்னும் பொருளையே குறிக்கின்றது. அக்னியின் ஒளியையும், அச்வினி தேவர்களின் இரதங்களையும் குறித்திட இச்சொல் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இச்சொல் குறித்த ஆய்வில் வெளிப்பாடான அழகு அல்லது ஒளி என்பதைவிட அழகை, ஒளியை உருவாக்கும் புதிரான காரணியை, கருவையே சுட்டிக்காட்டுவதாக உணர முடிகின்றது. அழகு, ஒளி என்பதற்கும், அதற்கான புதிரான காரணி என்பதற்குமான ஆழமான வேறுபாடு நம்மை வியக்க வைக்கின்றது.

சகலாதிகாரம் எனும் சிற்ப நூலில் பரம்பொருளின் உருவத்தைக் குறிக்க இச்சொல்லே கையாளப்பட்டுள்ளது. அழகையும், ஒளியையும், பிரம்மாண்டத்தையும் உள்ளடக்கி ஓர் உருவாக வெளிக்காட்டும் அற்புதமே, பெருவியப்பே இறைவன்! என்ற விரிவான தத்துவத்தின் சுருக்கமான குறியீடாகவே இச்சொல்லைக் கருத முடியும்.

'சித்ர' எனும் சொல்லை 'சித்திரம்' எனும் சொல்லின் இணையாகக் கூறலாம். இச்சொல் வண்ணக்கலவை, ஒளி பொருந்திய வண்ணங்கள், தெளிவுறு அமைப்பு என்ற பொருளிலும், மேலும் சிறப்பாக 'முழுமுதற் தோற்றம்' அல்லது 'வடிவு' என்ற கருத்திலும் வேதத்தில் குறிப்பிடப்படுகின்றது. முழுமுதற் தோற்றம் என்ற சிந்தனை எதை முதலில் பூரணமாகக் கண்ணுற்றோம்? அல்லது எது முதற்தோற்றமாகத் தம் அகக்கண்ணுக்குப் புலப்பட்டது என்ற சீரிய கருத்தே இச்சொல்லின் சிறப்புக்குக் காரணமாயிற்று.

'சித்' என்ற வேரிலிருந்து உருவான சித்ரம் என்பது அகக்கண்ணில் (சித் மற்றும் சித்தம்) தோன்றிய வடிவைப் புறவடிவமாகத் தெரிவிப்பதேயாகும்.

இச்சிந்தனையே, இந்தியக் கலையியல் கட்டமைப்பின் அடிப்படை என்பதைப் பல்வேறு ஆய்வறிஞர்களும் குறிப்பாக, ஆனந்த குமாரசாமியும் தெரிவிக்கின்றனர்.⁵ சிற்ப சாத்திரங்கள் "கட்டட, ஒவிய மற்றும் படிமக் கலையைக் குறித்திட இச்சொல்லையே வெகுவாகக் கையாளுவது கவனிக் கத்தக்கதாகும். (உம். சித்ர, அர்த்த சித்ர, சித்ர ஆபாச)

இனி, 'ரூப'⁶ என்ற சொல்லின் வளமையைக் காணலாம். இச்சொல் அழகு, உருவம், விரும்பப்படும் வடிவம், புற

அழகின் உள்ளீடு எனும் பொருளில் ரிக் வேதத்திலும் பின்னர் பிராமணங்களிலும் காணக்கிடைக்கின்றது. ரூப எனும் பெயர்ச் சொல்லுடன் 'சு' 'சிரேஷ்ட' எனும் பெயர் உரிச்சொற்கள் சேர்ந்து, மேலும் ஆழமான, "முழுமையுற்ற அழகினும் சிறந்த தான புறத்தோற்றம்" என்ற பொருளைத் தெரிவிக்கின்றது.

அடுத்து, 'ரன்வ'⁷ எனும் சொல்லும் நம் ஆன்ற சிந்தனைக் குரியது. இச்சொல் "அழகின் மேன்படு நிலை" 'அழகைத் துய்த்து மகிழ்வுறு மனநிலை' மற்றும் 'அழகைத் துய்க்கத் தூண்டும் ஆர்வம்' எனப் பொருள்படும்.

வேதங்களிலும், பிராமணங்களில் 'ரன்வ' குறிப்பிடப் பட்டாலும், சிற்ப சாத்திரங்களில் இச்சொல் காணப் பெற வில்லை.

'சில்ப' எனும் சொல்லே இந்திய மொழிகள் பலவற்றிலும் 'சிற்பம்' என்ற பொருளை உடனடியாக உணர்த்துவதாக அமை கின்றது. பழம்பெரும் இச்சொல் வேதகாலம் முதற்கொண்டு இன்றுவரை பெருவழக்கத்திலுள்ளதாகும். விரிந்த பொருள் கொண்ட இச்சொல்லை முனிவர்களும் தவசீலர்களும் நன்கு ஆராய்ந்துள்ளனர். 'அறிவுசார்ந்த நுட்பத்தையும் தொழிற் சார்ந்த நுட்பத்தையும் ஒன்றிணைத்துப் பேசும் தனித்துவம் மிக்க இச்சொல்லே முன் கண்ட சொற்களின் திரண்ட வடிவினதாகப் பொருள்படும் வகையில் "தெய்வீக உணர்வின் வெளிப்பாடு" "பிரபஞ்ச ரகசியத்தின் குறியீடு" எனும் கருத்தில் பிராமணங்களில் பேசப்படுகின்றது. வேதங்களுக்கு உரையெழுதிய சயனரும், சித்யவித்யா ரகசியோபநிஷத்⁸ திற்கு உரைகண்ட கௌமார விஸ்வகர்மரும் 'சில்பம்' என்பதற்கு வேள்வி (யக்நம்), வியப்பான செயல் (ஆச்சர்யகர்ம) நுட்பமான செயல் (சூட்சமகர்ம) (அக) அழகின் பன்முக வெளிப்பாடு (பஹுரூப) வண்ணங்களின் வெளியீடு (சித்ரரூப), தவநிலை (யோக), தவத்தின் உன்னதத்தை உணரும் வலிமை (பல), வித்தகத்தன்மை (சாமர்த்திய) எனப் பல்வேறு பொருள்களில் விவரித்துள்ளனர்.

சில்பவித்யா ரகசியம் எனும் விஸ்வகர்ம மரபின் பழம்பெரும் நூல் "ஆன்மீக உணர்வே சில்பத்தின் ரகசியம்" என உறுதிபடக் கூறுகின்றது. எனவே, கலை என்பது அழகை, கற்பனையை வெளிப் படுத்துவதற்காக ஏற்பாடு என்பதாக மட்டுமல்லாமல், கலைஞர்களின் ஆன்மீக உணர்வின் (அகத் தோற்றத்தின்) புறத்தோற்றமே கலை என்பதாகவே நம் முன்னோர்கள் கருதினார்கள்.

மேலும், 'சில்பம்' என்பது தவம், வேள்வி, ஆத்மதரிசனம் என்பதால், தெய்வங்களின் பிரபஞ்ச சிருஷ்டியை போலவே "கலைஞனும் படைக்கும் திறன்" பெற்றவனாவான். எனவேதான் 'சில்பம்' என்பது 'தேவசில்பம்' என்றும் குறிப்பிடப்படுகின்றது.

ஓவியக் கலை குறித்த சில சமஸ்கிருத நூற்கள்

1. காஸ்யப சில்ப சாஸ்திரம்
2. சாரஸ்வதிய சித்ரகர்ம சாஸ்திரம்
3. சகலாதிகாரம்
4. சமராஸ்கன சூத்ரதாரா
5. மானசலோசா
6. நாரத சில்பம்
7. சில்பரத்னம்
8. விஷ்ணுதர்மோத்ர சித்ர சூத்ரா
9. அபராஜிதபிராச்சா

ஓவியக் கலைச் சொற்கள்

அக்னி	மேல்நோக்கிய முக்கோணம்
அலங்கார	ஒப்பனை, ஆபரணங்கள்
அங்க	முக்கிய உடலுறுப்பு (குறிப்பாக உடல்பகுதி)
அங்க பிரயோக	இசைவான தோற்றத்தைத் தரும் வகையில் உடலுறுப்புகளை அமைத்தல்
அங்குல	அளவு, குறிப்பாக அடிப்படை அளவு
அவித்த	காட்சிகளின் நேரடியான பிரதிபலிப்பு
அதர்தாக்கி	உருவத்தின் முன்பக்க நிலை
அச்சாஜதீக	முறிவுபடாத கோடு
ஆசன	அமர்ந்த நிலை
ஆலீட	அம்பு எய்யும் நிலை, வலதுகால் முன்னோக்கி இருக்கும் வடிவம்.
ஆனுலோம்ய	தலைமுடியின் இயற்கையான தோற்றம்.
ஆயாம	உச்சாரமான உருவத்தின் அகலம் மற்றும் உயரம்
பாஹீமூல	தோள்பட்டை
பிந்து	புள்ளி. குறிப்பாக, மையப்புள்ளி

பிரம்மரேகா	செங்குத்தான மையக்கோடு
பாவ	பாவனை
பித்தி	சுவர் அல்லது ஓவியம் வரைவதற்கான தளம்
பின்ன	தூரம்
பர்பரா	சுருண்ட முடிக்கற்றை
பிரமார	கருவண்டு
பூமி	சுவர் அல்லது ஓவியம் வரைவதற்கான தளம்
பூமிபந்தன	சுவர் அல்லது தளத்தைத் தயாரித்தல்
பூஷண	ஆபரணங்கள்
பிரம்மகுத்ர	ஓவியத்தின் செங்குத்தான மையக்கோடு
சலீட	அசையும் நிலை
சாபாகார	வில் போன்ற கண்கள்
த்விமுகி	கவராசம் (இருமுனையுடைய அளக்கும் கருவி)
ஹர்ஸ	ஓவியத்தின் ஓரத்தில் நாற்புறமும் வரையப்பெறும் கோடு
ஹேதி	கருவிகள்
கல்பனா	கற்பனை
காமசாரின்	ஓவியன், கலைஞன்
காருசாலா	ஓவியன் அறை
கீலபாஞ்சரா	ஓவியத்தின் அடிப்படைக் கோடுகள், இரகசியக் குறியீடுகள்
லக்ஷணா	அழகின் அடிப்படைகள்.
மத்யகுத்ரா	செங்குத்தான மைய நூல்
மானதண்ட	அளவுச் சட்டம்
மாருத	குறுக்குக் கோடுகள்
மூலரேகா	ஓவியத்தின் அடிப்படைக்கோடு (மையக்கோடாக இருக்க வேண்டுமென்பது இல்லை).
நிமி	வட்டத்தின் சுற்றளவு
பிரதிகா	சின்னம்

பிரதிமா	கடவுளர் உருவங்கள்
சமரேகா	நேர்கோடுகள்
சாமவர்ணா	ஒரு வண்ணம் மட்டும்
சத்யபிந்து	ஓவியத்தின் மேற்பகுதியிலுள்ள மையப் புள்ளி
தாலநிர்ணய	ஓவியத்தின் உயர, அகல அளவுகளை உறுதி செய்தல்
விகல்ப	மாறுபாடு, கற்பனை
விருத்தி	கற்பனைத்திறம்
விருத்த	வட்டம்

ஓவியத்தின் இன்றியமையாதப் பகுதிகள்

1. ரூபபேதம் அழகின் பல்வேறு வடிவங்கள்
2. பிரமாண அளவுகள் (நீளம், அகலம், உயரம், கனம், சுற்றளவு)
3. லாவண்ய அழகு
4. பாவ பாவனை (உணர்ச்சி வெளிப்பாடு)
5. சாதிருஸ்ய இயற்கை ஒப்புமை
6. வர்ணிகாபங்க வண்ணங்கள்

ஓவியக் கூறுகள்

வர்த்திகா	தூரிகை
பூமிலம்பா	சுவர் அல்லது ஓவியம் வரைவதற்கான தளம்
லேக்யா	கோடுகள்
வர்ணகர்மா	வண்ணங்கள்
வர்தனா	ஒளியின் காரணமாக ஏற்படும் நிழல் (Light and shade) ஒளியும் நிழலும்

தூரிகைகள் - வடிவங்கள்

கூர்ச்சகா	ஆலமரத்தைப் போன்ற தூரிகை
ஹஸ்த கூர்ச்சகா	அரசமரத்தைப் போன்ற தூரிகை
பாச கூர்ச்சகா	புரசமரத்தைப் போன்ற தூரிகை

சல்ல கூர்ச்சகா   ஒவ்வொரு வண்ணத்திற்குமான ஒன்பது
வகைத் தூரிகைகள்

தூரிகைகளின் விதம்

ஸ்தூல	பட்டையான தூரிகை
மத்யம	சிறிய தூரிகை
சூக்ஷம்	மிகச் சிறிய தூரிகை

ஓவியம் வரைவதற்கான தளத்தைத் தயாரித்தல்

குடயபூமி பந்தனா	சுவர் (தளம்)
பட்டபூமி பந்தனா	பலகை (தளம்)
படபூமி பந்தனா	துணி (தளம்)

வண்ணங்கள் - அடிப்படை வண்ணங்கள்

ஸ்வேத	வெள்ளை
பீத	மஞ்சள்
கிருஷ்ண	கறுப்பு
ரக்த	சிவப்பு

வெள்ளை நிறத்தின் வகைகள்

முக்த	முத்தைப் போன்ற வெள்ளை
பாஷான	பளிங்குக்கல் போன்ற வெள்ளை
சங்க	சங்கைப் போன்ற வெள்ளை
சர்க்கரா	வெண்மணலைப் போன்ற வெள்ளை.

மஞ்சள் நிறத்தின் வகைகள்

ஹரிதால	மஞ்சள் கிழங்கின் நிறம்
பீத	நெய்யின் நிறம்
பிசாங்க	சிவப்புடன் கூடிய மஞ்சள் நிறம்
சுவர்ண	தங்கத்தின் நிறம்

சிவப்பு வண்ணத்தின் வகைகள்

குக்குலு	குங்கிலியத்தின் வண்ணம்
அகரு	செவ்வகிலின் வண்ணம்

லாக்ஷா	செவ்வரக்கின் வண்ணம்
திருஷாத்சார	செம்மண்ணின் வண்ணம்
கருப்பு வண்ணத்தின் வகைகள்	
சியாம்	காட்டுக்காக்கையின் வண்ணம்
காலம்	மயிலின் கழுத்து நிறம்
கிருஷ்ண	கருங்குளவியின் வண்ணம்
நீலம்	மேகத்தைப் போன்ற நிறம்
வண்ணக் கலவைகளின் பெயர்கள்	
கௌரவர்ணம்	வெள்ளையும் சிவப்பும் சம அளவில்
கர்புரவர்ணம்	வெள்ளையும் மஞ்சளும் சம அளவில்
தூம்ரவர்ணம்	வெள்ளையும் கருப்பும் சம அளவில்
ஸாரவர்ணம்	வெள்ளையும், சிவப்பு, மஞ்சள் ஆகிய மூன்றையும் சமமாகக் கலத்தல்.
வகுளபல	சிவப்பு மற்றும் மஞ்சள் சம அளவில்
அக்னிவர்ணம்	மஞ்சள் ஒரு பங்கும், சிவப்பு இரண்டு பங்கும் கலந்தால் அக்னியின் நிறம்.
குளவர்ணம்	சிவப்பு ஒருபங்கு, கறுப்பு இரண்டு பங்கு கலந்தால் வெல்லத்தின் நிறம்.
காலவர்ணம்	மஞ்சள் ஒருபங்கும், சிவப்பு அரைப் பங்கும் கலந்தால் குரங்கின் நிறம்.
ஓவியக் கோடுகளின் வகைகள்	
பத்ர	நீளமாக வரையப்படும் கோடு
ரஹிதம்	குறுக்காக வரையப்படும் கோடு
பிந்து	புள்ளிகளால் நிரப்பப்படுவது
தூபம்	சிறிய புள்ளிகளால் வரையப்படுவது
உத்வர்த்தநம்	மிகச் சிறிய புள்ளிகளால் வரையப் படுவது
பிரவர்த்தரம்	மிக, மிகச் சிறிய புள்ளி.

சிற்ப, ஓவியக் கலை குறித்து விவரிக்கும் சிற்பசாத்திரங்களை மொழிபெயர்க்கும் முயற்சியை மேற்கொள்வதுடன், கலைச் சொற்களையும் பல்வேறு கோணங்களில் ஆய்வு செய்தால் அக்கலைகளின் நோக்கத்தையும், கோட்பாடுகளின் விரிவையும் காண இயலும். ஆர்வமுடையோர் இத்துறையில்

முயற்சி செய்ய முன்வரவேண்டும் என்பதே கட்டுரையாசிரியரின் விருப்பமாகும்.

குறிப்புகள்

1. புறநானூறு, 1664.
2. பரிபாடல், 113, 257.
3. குறுந்தொகை, 156
4. ரிக்வேதம், 5.47.5, சகலாதிகாரம், 1.2. சமஸ்கிருத அகராதி, மோனியர் வில்லியம்ஸ், ப.920.
5. ஆனந்தகுமாரசாமி, The Transformation of Nature in Art, ப.5 ரிக்வேதம், I, 113.4. II 34.10. VI 6.7.
6. ரிக்வேதம், 6.47.18அ, 3.53.8அ, சதபத பிராமணம், 9.4.1.4; 13.1.9.6.
7. ரிக்வேதம், 7.59.7; 5.7.2.
8. கையேட்டுப் பிரதி, K.P. உமாபதி

கட்டுரை எழுதத் துணைபுரிந்த நூற்பட்டியல்

1. ரிக்வேதம், மூலம்.
2. ரிக்வேதம், டி.எச்.கிரிபத், மோதிலால், டெல்லி, 1973, பதிப்பு.
3. சமஸ்கிருத அகராதி, மோனியர் வில்லியம்ஸ், டெல்லி, 1999, பதிப்பு.
4. The Transformation of Nature in Art, ஆனந்தகுமாரசாமி, முன்சிராம், டெல்லி, 1994 பதிப்பு.
5. Hymns to the Mystic fire, ஸ்ரீ அரவிந்தர், அரவிந்தர் ஆசிரமம், பாண்டிச்சேரி, 1948 பதிப்பு.
6. சதபத பிராமணம், மார்க்ஸ் முல்லர், SBE.
7. கலாதத்துவ கோஷா, IGNCA, டெல்லி.
8. சகலாதிகாரம், சுவடி, GOML, சென்னை.
9. காசிப சில்பசாஸ்தரம், அனந்தாசிரமம், பூனா, 1925.
10. சமராங்கன குத்ரதாரா, பரோடா பதிப்பு.

பாரம்பரியக் கட்டிட சிற்பக்கலைஞர், கும்பகோணம்.